

**Artysta rzeźbiarz profesor Stefan Dousa
Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej
Im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie
(na emeryturze)**

**RECENZJA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO I DYDAKTYCZNEGO
DR HAB. ALICJI MAJEWSKIEJ W POSTĘPOWANIU O NADANIE
TYTUŁU PROFESORA , WSZCZĘTYM PRZEZ CENTRALNĄ
KOMISJĘ DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW**

Otwierając tak nietypową w wielkości i ciężarze przesyłkę pocztową z adresem nadawcy : Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu , przygotowałem się na długie i ciekawe poznanie dorobku artystycznego Pani dr hab. Alicji Majewskiej. Medale jej od wielu lat miałem przyjemność oglądać na wystawach w kraju i za granicą , organizowanych przez Muzeum Sztuki Medalierskiej. W wielu posiadanych prze zemnie katalogach i wydawnictwach okolicznościowych opatrzonych zdjęciami , zawarta jest obszerna informacja o jej dokonaniach artystycznych i otrzymanych nagrodach. Muzeum Medalierskie we Wrocławiu inspirowało wielu artystów do odpowiedzi w swej twórczości na podany temat. Wielokrotnie byłem pełen uznania dla wizji Alicji Majewskiej nie banalnie zapisanych do zadanego tematu . Ta pełna ciekawych inicjatyw międzynarodowa działalność Muzeum , ma swoją cenioną pozycję w świecie artystycznym.

Wieloletnia współpraca z muzeum , utrwalała u wielu artystów sentyment do Wrocławia. Podjęta przez Alicję Majewską w 1986 roku praca na stanowisku asystenta , oparta została na pełnej poszukiwań drodze artystycznych dokonań rozpoczętej już w okresie edukacji szkolnej , wzbogacanej bogatym dorobkiem prac w czasie studiów i tą kontynuacją pełną nowych wartości. Praca w Pracowni Rzeźby i kopii w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa wydziału Sztuk Pięknych UMK w Toruniu , którym kierował rzeźbiarz docent Witold Marciniak z pomocą dr Iwony Langowskiej był pozytywnym sprawdzianem predyspozycji pedagogicznych . Twórczość tego okresu była oparta na pracach przestrzennych , kontrastowych co do skali i plastyczności w porównaniu do realizacji mało formatowych , płaskorzeźb i medali . To wzbogacenie twórczych poszukiwań , zostało wykorzystane w pracy pedagogicznej.

Pracę na stanowisku asystentki zakończyła pod kierownictwem doc. Józefa Szczyпки. W roku 1997 Rada Wydziału Rzeźby przyznała kwalifikacje 1 –ego stopnia. Promotorem był prof. Maciej Szańkowski . Towarzyszący temu przewodowi autoreferat „Tendencje we współczesnym medalierstwie polskim” , był odbiciem twórczego działania jakie zaprezentowała cyklem plaket i medali „Droga ....., Cały teatr...” , na wystawach indywidualnych w Toruniu , Gdańsku , Łodzi i Inowrocławiu .

Duże zaangażowanie w życie artystyczne środowiska toruńskiego , przysporzyło jej w latach 90-tych wiele sukcesów poprzez liczne przyznane nagrody i wyróżnienia . Tu odsyłam do obszernej , dołączonej dokumentacji .

Dużym wsparciem w pracy dydaktycznej i organizacyjnej , była niewątpliwie współpraca z profesorem Adolfem Ryszką , docentem Witoldem Marciniakiem , dr Iwoną Langowską i doc. Józefem Szybkim. Z dużym zaangażowaniem poświęciła swój czas i doświadczenia dla kształcenia przyszłych rzeźbiarzy jak i konserwatorów dzieł sztuki. Dobrymi rezultatami wpisany został jej program „budujący” indywidualny dorobek studenta.

Przekazywana znajomość dobrego warsztatu z poznaniem możliwości materiałów dała studentom bazę do wrażliwego realizowania zawodu konserwatora-specjalisty i twórcy...

Przygotowany w tym czasie zbiór plaket , był świadomym podniesieniem siły wypowiedzi dla tego pozornie małego formatu. Aktywność twórcza tego okresu zapisana jest wystawami indywidualnymi w wielu miastach , wystawami zbiorowymi i konkursami które zaowocowały nagrodami.

Nasze kolejne spotkania a raczej naszych prac to międzynarodowe wydarzenia medalierskie takie jak Centro Dantesca czy Fidem.

Wartościowy , wypełniony nowymi doświadczeniami dzięki twórczym eksperymentom to kolejny zrealizowany cykl reliefów „Krosna ,Sprawy ukryte , Świat wg Zofii” stał się on podstawą dialogu w procesie habilitacyjnym Alicji Majewskiej w roku 2004.

W dołączonym do przewodu autoreferacie, Alicja Majewska podkreśla wartość małego reliefu zdominowanego mocną indywidualnością w poszukiwaniu nowych wartości.

Kolejne lata to kolejne doświadczenia wynikające z każdej zrealizowanej pracy, wzbogacające prowadzone zajęcia ze studentami, przyszlými artystami rzeźbiarzami i konserwatorami dzieł sztuki, wyposażając ich w umiejętności niezbędne do świadomego poruszania się w przestrzeni sztuki.

Poznając wieloletni dorobek Alicji Majewskiej przedstawiony w przesłanej dokumentacji, patrzę z wielkim uznaniem na wkład jej twórczych doświadczeń, w pracę dydaktyczną ze studentami, jej rolę promotora dyplomów wyróżnianych i nagradzanych (medal Tymona Niesiołowskiego), udział w przewodach doktorskich i recenzjach w postępowaniach habilitacyjnych.

Aktywne włączenie się w organizacyjną działalność na rzecz uczelni, zaowocowało dobrą współpracą w zespole. Obejmując funkcję prodziekana, stała się inicjatorem wielu projektów artystycznych i naukowych aktywując, współpracę ze środowiskami twórczymi w kraju i zagranicą. Zaangażowanie się w osiągnięcia edukacyjne na Uczelni, było równoległe wzbogacone wieloma realizacjami rzeźbiarskimi prezentowanymi na wielu wystawach krajowych i zagranicznych.

Kolejnym zestawem wnoszącym „nowe patrzanie”, stały się niewątpliwie kompozycje przestrzenne, zrealizowane w różnych materiałach, „oderwane” od jej medalierskiego świata – co nurtowało ją jak również wielu twórców płaskiego reliefu.

Przyznane przez Prezydenta m. Torunia stypendium artystyczne pozwoliło na prezentację dwóch wystaw rzeźb i medali. Wzbogacone realizacjami w porcelanie otworzyło fascynację tym materiałem.

Na drodze tych poszukiwań, zapisały się wieloma sukcesami udziały Alicji Majewskiej w wielu konkursach krajowych i zagranicznych. Warto w tym miejscu przytoczyć jej słowa; „to one często były twórczą odskocznią i próbą przepracowania tematu, który stawał się czasem inspiracją do już całkowicie własnych kontynuacji. Przykładem tego był rozpoczęty w 2009 r. cykl „Em-X” realizowany w oparciu o beton.

Do tego obszernego i tak bardzo zróżnicowanego dorobku artystycznego realizowanego z wielką pasją Alicja Majewska dołączyła spory wkład organizacyjny w zadania realizowane w Uczelni i środowisku artystycznym na terenie miasta, oraz aktywną współpracę z stowarzyszeniami; ZPAP, Międzynarodowa Organizacja FIDEM, Polskie Stowarzyszenie Sztuki Medalierskiej i toruńskie Stowarzyszenie Artystyczne Otwarte.

Warto podkreślić czas pełnionej funkcji Prodziekana ds. Ogólnych Wydziału Sztuk Pięknych, który zapisał się dobrą współpracą z zespołem i doskonaleniem procesu edukacyjnego, Należy tu dopisać; rolę promotora 3 dyplomów (nagrodzonych), funkcją, opiekuna prac artystycznych, promotora doktoratu, autorstwo 2 recenzji doktorskich, 6 recenzji w postępowaniu habilitacyjnym oraz udział w komisjach habilitacyjnych.

Towarzyszyła temu równoległa realizacja projektów artystycznych, wystaw, warsztatów artystycznych, konferencji i programów międzynarodowych. Owocami tej aktywnej działalności było również wiele wydawnictw i prac naukowych docenionych i nagrodzonych.

Dla pełnej oceny należy się zapoznać z obszerną dołączoną dokumentacją prac zrealizowanych w latach 2005 – 2018, dołączoną listą licznych nagród i wyróżnień oraz aktywność na rzecz środowisk Twórczych.

Podsumowując dorobek artystyczny, interesujące dokonania dydaktyczne i naukowe na Uczelni oraz pełną sukcesów pracę ze studentami, zgłaszam wnioski o nadanie tytułu profesora sztuki Pani dr hab. Alicji Majewskiej.

Stefan Dousa

Artysta Rzeźbiarz profesor Stefan Dousa